

Sygn. akt III CSK 62/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa B. S.
przeciwko P. S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 5 września 2014 r., sygn. akt I ACa 751/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wniosek strony pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 września 2014 r. Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 6 marca 2014 r., obniżając zasądzone przez Sąd pierwszej instancji kwoty zasądzone z tytułu zadośćuczynienia oraz odszkodowania.

Wyrok Sądu drugiej instancji zaskarżyła powódka, wskazując w skardze kasacyjnej na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, sprowadzające się do pytania, czy ugruntowane stanowisko orzecznictwa dotyczącego przesłanek zastosowania art. 5 k.c. w odniesieniu do zarzutu przedawnienia roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym uległo zmianie. Wskazała również, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zagadnienie prawne nie zostało dostatecznie uzasadnione ani precyzyjnie sformułowane. Skarżąca przyznała, że judykatura w omawianym zakresie jest ugruntowana, więc postawienie w istocie teoretycznego pytania, czy „zapatrywanie na przesłanki zastosowania art. 5 k.c. w odniesieniu do zarzutu przedawnienia uległo zmianie (...), a jeżeli tak to w jakim kierunku?”, nie może być uznane za przyczynę kasacyjną uzasadniającą przyjęcie skargi. Taką przyczyną nie może być również odmiennosc orzeczeń Sądów pierwszej i drugiej instancji.

Także uzasadnienie „oczywistej zasadności” skargi jest niewystarczające, sprowadza się bowiem do ogólników, gdy tymczasem ocena i ustalenie wysokości zadośćuczynienia – odnoszona do konkretnych okoliczności sprawy – należy w zasadzie do sądów *meriti* i do sfery oceny sędziowskiej. Nie wykazano, by w rozpoznanej sprawie doszło do naruszenia tej sfery, zwłaszcza w stopniu uzasadniającym oczywistą zasadność skargi.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), odstępując, ze względu na trudną sytuację życiową powódki, od obciążania jej kosztami postępowania kasacyjnego (art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).

